

คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๐๙/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๒๖/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

นายจรัสร์ สมพฤษ์ ที่ ๑
นายเรืองวิทย์ โชติวิทยานินทร์ ที่ ๒
นายรัชชัย แสงอุดม ที่ ๓
นายพิชิต อาวิพันธุ์ ที่ ๔
นายอภิชาติ ลีละสิริ ที่ ๕
นายเกรียงไกร จารุกิจพัฒน์ ที่ ๖
นายศิวัชปราช โมช สกลดี ที่ ๗
นายอธึก กระจำง ที่ ๘
นายภูษิต ศักดิ์วิเศษ ที่ ๙
นายอุดร มลารัตน์ ที่ ๑๐
นายกิติพันธ์ ยังมีสุข ที่ ๑๑
นางฐิตาพร จำเริญพฤษ์ ที่ ๑๒
นายชวลิต ทิทยากร ที่ ๑๓
นายชลัมภ์ วัชรากร ที่ ๑๔
นายสมศักดิ์ อัดประชา ที่ ๑๕

ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

ผู้อำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร ที่ ๑
คณะกรรมการที่ ๒
คณะกรรมการสภาวิศวกร ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

/เรื่อง...

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนเป็นสมาชิกสภาวิศวกร ประเภทสมาชิกสามัญ มีสิทธิเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการเตรียมการเลือกตั้ง ประกาศรับเลือกตั้ง กำหนดระยะเวลารับสมัคร การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และการรับสมัครรับเลือกตั้ง รวมทั้งการเลือกกรรมการเป็นนายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกร ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๔ (๑) (๒) (๓) และมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้จัดทำประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกสามัญผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แยกตามลำดับอักษรตามข้อบังคับ เพื่อให้สะดวกต่อการตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่ได้แบ่งแยกสมาชิกสามัญที่ลงสมัครรับเลือกตั้งแต่ละสาขาวิชาชีพมีสิทธิเป็นกรรมการได้ก็คนตามสัดส่วนภายใต้มาตรา ๒๔ (๑) (๒) เพื่อให้สมาชิกสามัญที่มีสิทธิเลือกตั้งได้รับทราบจำนวนที่สามารถเลือกได้ ไม่ได้จัดทำสัดส่วนจำนวนกรรมการที่พึงมีแต่ละสาขาตามข้อ ๑๘ ของข้อบังคับว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งสมควรจะได้รับทราบก่อนการลงคะแนน นอกจากนี้ การแต่งตั้งกรรมการสภาวิศวกรตามมาตรา ๒๔ (๓) จำนวน ๕ คน โดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรี นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ แทนกรรมการเดิมที่ดำรงตำแหน่งครบวาระ ๓ ปี จำนวน ๕ คน ได้แก่ นายสุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ เป็นบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำ ความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่ โดยเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และความผิดอันเกี่ยวกับการใช้วิชาชีพตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ นายณรงค์ ทักสนนิพันธ์ เป็นบุคคลที่มีอายุเกิน ๗๐ ปีบริบูรณ์ ขัดต่อคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่สั่งการไว้ตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๐๒ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ การแต่งตั้งกรรมการทั้งห้าคนมิได้คำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง กล่าวคือ มีกรรมการมาจากวิชาชีพวิศวกรโยธา ๔ คน สาขาไฟฟ้า ๑ คน ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนเห็นว่า เมื่อรวมจำนวน กรรมการแล้วจะทำให้มีสัดส่วนกรรมการที่ไม่เหมาะสม คือ สาขาวิศวกรรมโยธา ซึ่งมีสมาชิก สมาชิกจำนวน ๕๑,๐๐๐ คน มีกรรมการ ๗ คน สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ซึ่งมีสมาชิกสมาชิก จำนวน ๑,๔๒๐ คน มีกรรมการ ๑ คน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ซึ่งมีสมาชิกสมาชิกจำนวน ๓๒,๑๐๕ คน มีกรรมการ ๑ คน สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ซึ่งมีสมาชิกสมาชิกจำนวน ๔๘,๐๐๐ คน มีกรรมการ ๓ คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ซึ่งมีสมาชิกสมาชิกจำนวน ๑๘,๐๘๕ คน

/มีกรรมการ...

มีกรรมการ ๒ คน สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีสามัญสมาชิกจำนวน ๔,๐๐๐ คน มีกรรมการ ๓ คน และสาขาวิศวกรรมเคมี ซึ่งมีสามัญสมาชิกจำนวน ๓,๒๖๘ คน มีกรรมการ ๒ คน โดยสัดส่วนที่เหมาะสม คือ สาขาวิศวกรรมโยธา ต้องมีกรรมการ ๖ คน สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ต้องมีกรรมการ ๑ คน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ต้องมีกรรมการ ๔ คน สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ต้องมีกรรมการ ๕ คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ต้องมีกรรมการ ๒ คน สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ต้องมีกรรมการ ๑ คน สาขาวิศวกรรมเคมี ต้องมีกรรมการ ๑ คน และเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ คณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๖) ได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการที่ได้จากการเลือกตั้งและการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) (๓) สมัยที่ ๗ เพื่อดำเนินการประชุมเลือกนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรอีก ๒ คน นายกสภาวิศวกรและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบแล้วว่า คณะกรรมการที่ได้มาจากการเลือกตั้งและการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีสมาชิกสามัญทั่วทั้งและคัดค้านการได้มาของกรรมการ ซึ่งปรากฏว่า นายสุชัชวีร์ ได้รับการเลือกเป็นนายกสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนและสมาชิกสามัญผู้มีสิทธิรับสมัครเลือกตั้งและมีสิทธิเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรได้โต้แย้งการดำเนินการเลือกตั้งและการแต่งตั้งกรรมการ โดยเฉพาะการแต่งตั้งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร และคณะกรรมการที่มีผลต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณสภาวิศวกรที่จะต้องพิจารณาความผิดที่นายกสภาวิศวกรถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดต่อวิชาชีพ

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนกระบวนการเลือกตั้งและผลการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งหมด
๒. เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒
๓. เพิกถอนการประชุมคณะกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกทั้งสองคนที่ประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒
๔. มีคำสั่งห้ามนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร และคณะกรรมการ กระทำการใด ๆ ในฐานะคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ ไม่รับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่งที่ฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศผู้อำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ศาลมีคำสั่งให้นายกสภาวิศวกรหยุดการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายกสภาวิศวกรและในฐานะคณะกรรมการ

/สภาวิศวกร...

สภาวิศวกรไว้ก่อน จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งต่อไป ซึ่งคำขอดังกล่าวพอเข้าใจได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าประสงค์จะขอให้มีการทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เลือกนายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกรทั้งสองคน เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒

ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ยกคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนที่ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ที่เลือกนายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกรทั้งสองคน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า เนื่องจากคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๖) จะครบวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งจึงจัดให้มีการเลือกตั้ง กรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) โดยวิธีส่งไปรษณีย์ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ และมีการนับคะแนนในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม ๓๒๒ ชั้น ๓ อาคารสุขโขทัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งภายหลังการนับคะแนนแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศ ที่ ๘/๒๕๖๑ เรื่อง ผลการนับคะแนนเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ และประกาศ ที่ ๙/๒๕๖๑ เรื่อง ผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ เมื่อได้มีการประกาศผลการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ดังกล่าวแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้สมัครใดใช้สิทธิในการยื่นคำร้องคัดค้านเป็นหนังสือต่อคณะอำนวยการเลือกตั้ง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง กรณีที่บุคคลดังกล่าวเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่ชอบตามข้อ ๒๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ สภาวิศวกรจึงได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร เพื่อแจ้งผลการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ และขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเสนอชื่อสมาชิกสามัญของสภาวิศวกร จำนวน ๕ คน ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นกรรมการสภาวิศวกรต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ อนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอ ดังนี้ ๑. นายสุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ ๒. นายณรงค์ ทัศนนิพันธ์ ๓. นายวัลลภ รุ่งกิจวรเสถียร ๔. นายอาทร ลินสวัสดิ์ ๕. นายเสถียร เจริญเหรียญ

/ซึ่งพระราชบัญญัติ...

ซึ่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและ
 ทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรกำหนดให้มีการ
 การประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการ
 อยู่ในตำแหน่งกรรมการ ซึ่งสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรได้กำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการ
 สภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ณ ห้องราชดำเนิน ชั้น ๑ โรงแรมรอยัลปริ้นเซส
 หลานหลวง กรุงเทพมหานคร ประกอบกับพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ และ
 ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกวิศวกรและอุปนายกสภา
 วิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๔
 กำหนดให้ในวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรง
 ตำแหน่งนายกวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละ
 หนึ่งคน โดยนายสุชัชวีร์ เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร นายปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์
 เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งอุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง และนายสฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์
 เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย
 การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือก
 หรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๗
 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้กรรมการสภาวิศวกรต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
 ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
 หรือระดับวุฒิวิศวกร (๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต และ (๓) ไม่เป็น
 บุคคลล้มละลาย ซึ่งกรรมการสภาวิศวกรที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการสภา
 วิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒
 มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ
 วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้ ๑. นายสุชัชวีร์ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
 สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร เลขทะเบียน วย.๒๐๓๐ ๒. นายณรงค์ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต
 ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร เลขทะเบียน วย.๒๐๗๙
 ๓. นายวัลลภ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับ
 วุฒิวิศวกร เลขทะเบียน วย.๑๓๒๗ ๔. นายอาทร เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
 ควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร เลขทะเบียน วฟก.๘๗๐
 ๕. นายเสถียร เป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับ
 วุฒิวิศวกร เลขทะเบียน วย.๑๖๗๖ จากข้อมูลทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาตของสภาวิศวกร บุคคล
 ทั้งห้าไม่เคยมีประวัติถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ และจากข้อมูลการตรวจสอบประวัติ
 การเป็นบุคคลล้มละลายจากกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมและราชกิจจานุเบกษาไม่พบว่าบุคคล

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเป็นบุคคลล้มละลายแต่อย่างใด ส่วนกรณีและผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนกล่าวอ้างว่านายสุชัชวีร์ เป็นบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่และอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณสภาวิศวกร ความผิดอันเกี่ยวกับการใช้วิชาชีพตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ฉบับลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ไม่ปรากฏข้อความใดที่แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ได้ว่านายสุชัชวีร์ เป็นบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่และอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ป.ป.ช. ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนกล่าวอ้าง โดยหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ท. ปรากฏข้อเท็จจริงแต่เพียงว่า สำนักงาน ป.ป.ท. ได้รับเรื่องร้องเรียนขอให้สอบสวนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) กับพวกว่า กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยมีมติไม่รับไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง และส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ประกอบกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ มีการร้องเรียนว่านายสุชัชวีร์ ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม คณะกรรมการจรรยาบรรณ ได้มีคำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไว้พิจารณา เนื่องจากกรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา โดยสภาวิศวกรได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ทราบแล้วตามหนังสือสภาวิศวกร ที่ กจ. ๒๓๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒ และหนังสือสภาวิศวกรที่ กจ.๒๖๙๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนกล่าวอ้างว่านายณรงค์ เป็นบุคคลที่มีอายุเกิน ๗๐ ปีบริบูรณ์ ขัดต่อคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่สั่งการไว้ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว๑๐๒ เรื่อง สั่งการของนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเรื่องอายุของกรรมการสภาวิศวกรไว้แต่อย่างใด และแม้ว่านายกรัฐมนตรีจะเคยมีคำสั่งการว่าให้ทุกส่วนราชการที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควรกำหนดคุณสมบัติในเรื่องอายุของกรรมการไว้ให้มีความเหมาะสมด้วย เช่น ควรมิอายุไม่เกิน ๗๐ ปี บริบูรณ์ แต่การแจ้งเวียนคำสั่งการของนายกรัฐมนตรีดังกล่าวได้มีการกำกับไว้ว่าเป็นแนวทางในการบริหารราชการทำให้เกิดประสิทธิภาพ แต่ในขั้นตอนการปฏิบัติหน่วยงานจะต้องดำเนินการโดยยึดกฎหมาย ระเบียบหรือมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ กำหนดหลักการให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติเรื่องเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ในกรณี...

ในกรณีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามกฎหมายและระเบียบของส่วนราชการ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ อนุมัติให้แต่งตั้งนายณรงค์ เป็นกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอ กรณีจึงรับฟังได้ว่านายกรัฐมนตรีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้วว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมถึงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความชำนาญในด้านวิศวกรรมโยธาที่สามารถที่จะนำความรู้และประสบการณ์มาทำคุณประโยชน์ให้กับสภาวิศวกร รวมทั้งยังมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์สามารถปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการสภาวิศวกรได้อย่างเหมาะสม ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนกล่าวอ้างว่า กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจำนวน ๕ คน มิได้คำนึงสัดส่วนที่เหมาะสม กล่าวคือ กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งมีกรรมการมาจากวิชาชีพวิศวกรรมสาขาโยธาจำนวน ๔ คน สาขาไฟฟ้า ๑ คน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย นั้น ข้อมูลจำนวนสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุม ในสาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และสาขาวิศวกรรมเคมีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนอ้างนั้นเลื่อนลอยไม่มีแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้อ้างอิงอย่างถูกต้องแท้จริง ส่วนข้อมูลที่อ้างว่ามาจากสารสภาวิศวกรเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบแล้วพบว่า ข้อมูลที่มีการเผยแพร่เป็นเรื่องข่าวประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกำหนดการเลือกตั้ง รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร ตามมาตรา ๒๔ (๑) จำนวน ๓๕ คน และตามมาตรา ๒๔ (๒) จำนวน ๑๙ คน โดยสารสภาวิศวกรดังกล่าวไม่ปรากฏข้อมูลของจำนวนสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนนำมาใช้เปรียบเทียบกับสัดส่วนของตัวแทนกรรมการสภาวิศวกร ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ อีกทั้ง คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยมีคำวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไว้ในเรื่องเสรีจที่ ๒๔๘/๒๕๔๓ ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือหารือกรณีที่สภาวิศวกรจะต้องออกข้อบังคับสภาวิศวกรเพื่อกำหนดให้มีการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ในข้อบังคับสภาวิศวกรดังกล่าวจะต้องพิจารณาถึงความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางในการเลือกตั้งกรรมการไว้อย่างกว้างด้วยว่า ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสมหรือไม่ เพียงใด คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๓ และคณะที่ ๑๐) ได้ร่วมประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกรรม

/พ.ศ. ๒๕๔๒...

พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เป็นบทบัญญัติกำหนดองค์ประกอบและที่มาของคณะกรรมการสภาวิศวกรไว้ อย่างกว้างแล้วเห็นว่า การเลือกตั้งกรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญและมีได้ ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน และการเลือกตั้งกรรมการ ซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญและดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ระดับปริญญา จำนวนห้าคน ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) นั้น สภาวิศวกรมีอำนาจออกข้อบังคับ สภาวิศวกรเพื่อกำหนดให้มีการเลือกตั้งกรรมการดังกล่าวได้ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติ วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) ในข้อบังคับสภาวิศวกรดังกล่าวจะต้องพิจารณาถึงความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางในการเลือกตั้งกรรมการไว้อย่างกว้างด้วยว่า ในการเลือกตั้ง และแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม การที่กฎหมายใช้คำว่า “คำนึง” และ “เหมาะสม” นั้น เป็นการแสดงให้เห็น ว่าเป็นการให้อำนาจใช้ดุลพินิจมิใช่เป็นการบังคับจำนวนที่แน่นอนเหมือนพระราชบัญญัติวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ตามมาตรา ๗ ที่กำหนดไว้ว่า คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากวุฒิสภา ซึ่งเป็นข้าราชการในกระทรวง ทบวง กรม จำนวนสองคน วุฒิสภาซึ่งเป็นข้าราชการ ในมหาวิทยาลัยในตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำจำนวนสองคน และวุฒิสภาในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมเหมืองแร่ และในสาขา วิศวกรรมอื่น ๆ ซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาสากลสองคน ดังนั้น สภาวิศวกรจึงมีอำนาจ ออกข้อบังคับตามมาตรา ๓๒ กำหนดให้กรรมการที่ได้มาจากการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) จะต้องประกอบด้วยกรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญที่มาจากสาขา วิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ครบทั้งห้าสาขา แต่ในแต่ละสาขาอย่างน้อยจะต้องมีกรรมการสาขาละ หนึ่งคน โดยอาจกำหนดสัดส่วนจำนวนกรรมการที่เหลือนดังกล่าวว่าให้มาจากสาขาวิศวกรรมควบคุม ต่าง ๆ เช่นใด โดยคำนึงถึงความเหมาะสมประกอบด้วย สภาวิศวกรได้นำความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้ประกอบการออกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือก และการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกและ การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อให้มีกรรมการ ครบทั้ง ๗ สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแล้ว ซึ่งศาลปกครองเชียงใหม่ได้เคยมีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๔๔-๓๔๖/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๓-๑๐๕ /๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๗ เกี่ยวกับประเด็นที่คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้ง กรรมการในสภาวิศวกร ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) โดยแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญวิชาชีพ

/วิศวกรรม...

วิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ๑ คน และสาขาวิศวกรรมโยธา ๔ คน ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิชาซีวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสมแล้วและเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ฟ้องคดีนำจำนวนกรรมการสภาวิศวกรที่มาจาก การเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) มานับคละรวมกันกับกรรมการสภาวิศวกรที่มาจาก การเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แล้วอ้างว่าเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมจึงไม่ถูกต้อง ตามเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ วรรคสอง และไม่สอดคล้องกับความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนอ้างว่า การประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ เพื่อดำเนินการประชุมเลือกนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการประกาศผู้อำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) แล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่ชอบ แต่ไม่ได้ยื่น คำร้องคัดค้านเป็นหนังสือต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ จึงชอบด้วยกฎหมาย และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เลือกนายกสภาวิศวกรและ อุปนายกสภาวิศวกรทั้งสองคนเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วย การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือ การเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงเป็นการดำเนินการที่ถูกต้อง ตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ทุกประการ ส่วนที่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนกล่าวอ้างว่า การแต่งตั้งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร และ คณะกรรมการมีผลต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณสภาวิศวกรที่ต้องพิจารณา ความผิดที่นายกสภาวิศวกร สมัยที่ ๗ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดต่อวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการ จรรยาบรรณดังกล่าวอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายกสภาวิศวกรจะมีผลกระทบต่อการใช้คำสั่ง ทางปกครองและมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตาม พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้ง ตามมติที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และยึดมั่นอยู่ในคุณธรรม อันเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพวิศวกรรม ในการพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องร้องเรียนจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมกระทำในรูปแบบ ของคณะกรรมการ รวมถึงได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญไว้ใน ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบสภาวิศวกร ว่าด้วย วิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งตามพระราชบัญญัติ

/วิศวกร...

วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีการบัญญัติให้คณะกรรมการจรรยาบรรณอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายกสภาวิศวกร ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างจึงปราศจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานสนับสนุน และการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยกเหตุของความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) นายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกรทั้งสองคนดังกล่าวก็เป็นกรณีที่ยังไม่มีความเสียหายเกิดขึ้นจริงและเป็นเพียงการคาดการณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างเท่านั้น การให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เลือกนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกรเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ย่อมมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองข้างกล่าวอ้าง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมถึงข้อบังคับ ระเบียบ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการใช้อำนาจและหน้าที่โดยสุจริตและชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม จึงไม่มีเหตุที่ศาลจะเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศ ที่ ๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ดังนี้ ๑. กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญที่มีได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ๑.๑ สาขาวิศวกรรมโยธา (๑) นายไกร ตั้งสง่า (๒) นายเอกสิทธิ์ ลิ้มสุวรรณ ๑.๒ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ นายสุทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ ๑.๓ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล (๑) นายเกชา ธีระโกเมน (๒) นายมานิตย์ กุ์ธนพัฒน์ ๑.๔ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า นายกิตติพงษ์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ ๑.๕ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม นายดำรงค์ ทวีแสงสกุลไทย ๑.๖ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม (๑) นายประเสริฐ ตปนียางกูร (๒) นายยุทธนา มหัจฉริยวงศ์ ๑.๗ สาขาวิศวกรรมเคมี นายจิระศักดิ์ แสงพุ่ม ๒. กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ประจำสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒.๑ สาขาวิศวกรรมโยธา นายธเนศ วีระศิริ ๒.๒ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า นายชายชาญ โพธิสาร ๒.๓ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม นายพิศิษฐ์

/แสงชู - โต...

แสงชูโต ๒.๔ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม นายสุธา ขาวเขียว ๒.๕ สาขาวิศวกรรมเคมี นายปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธ์ และเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติอนุมัติให้ แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเสนอ ดังนี้ ๑. นายสุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ ๒. นายณรงค์ ทัศนนิพันธ์ ๓. นายวัลลภ รุ่งกิจวรเสถียร ๔. นายอาทร สิ้นสวัสดิ์ ๕. นายเสถียร เจริญเหรียญ โดยนายกรัฐมนตรามีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภา วิศวกร ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ต่อมา ในการประชุมคณะกรรมการสภา วิศวกร (สมัยที่ ๗) ครั้งที่ ๑-๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ได้มีมติรับรองผลการเลือก นายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกร คนที่สอง ผู้ฟ้องคดี ทั้งสิบห้าคนเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ อนุมัติให้แต่งตั้ง กรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเสนอ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ เลือกนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกรไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวมสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่อนุมัติให้ แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเสนอ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้มีคณะกรรมการสภาวิศวกร ประกอบด้วย (๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้น จากสมาชิกสามัญ และมีได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวน สิบคน (๒) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งคณาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน (๓) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก สมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรีจำนวนห้าคน วรรคสอง บัญญัติว่า ในการเลือกตั้งและ แต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือระดับ วุฒิวิศวกร (๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย และข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร

/(ฉบับที่ ๒)...

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า กรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิกสามัญ ที่มีได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนสิบคน ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ (๑) ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนน สูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (๒) ผู้ได้รับเลือกตั้งในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมที่ได้คะแนนสูงรองจาก (๑) เรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งของจำนวนกรรมการ ที่เหลืออยู่ วรรคสอง กำหนดว่า สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาได้รับการเลือกตั้งได้ ไม่เกินสองคน เว้นแต่ในกรณีไม่มีผู้สมัครหรือที่มีผู้สมัครแต่ไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับเป็น ผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ และข้อ ๒๔/๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า กรรมการสภา วิศวกรจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวน ห้าคน ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ ผู้ได้รับ เลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ วรรคสอง กำหนดว่า สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาจะมีผู้ได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินหนึ่งคน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีผู้สมัครหรือมีผู้สมัครไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ผู้สมัคร ที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับเป็นผู้ได้รับ การเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการสภาวิศวกร ประกอบด้วยกรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญและมีได้ดำรงตำแหน่ง คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวน ๑๐ คน กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญ เลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญและดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวน ๕ คน และกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของ รัฐมนตรี จำนวน ๕ คน โดยหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวแทนในคณะกรรมการสภา วิศวกรแยกเป็นสองวิธี คือ วิธีที่หนึ่ง โดยการเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญของแต่ละสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ซึ่งแบ่งเป็นผู้ที่มีได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา และผู้ที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา วิธีที่สอง โดยการแต่งตั้งของ คณะรัฐมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจแต่งตั้งกรรมการสภาวิศวกรจากสมาชิก สามัญทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้สมาชิกสามัญทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมีตัวแทนของตนในสภาวิศวกรในสัดส่วน ที่เหมาะสมกับจำนวนสมาชิกสามัญในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคน อ้างว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่อนุมติให้แต่งตั้งกรรมการ ในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

/เสนอ...

เสนอ เป็นการแต่งตั้งโดยไม่คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาตามข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองฝ่ายว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่แต่งตั้งกรรมการในสภาวิศวกรตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) โดยแต่งตั้งจากสมาชิกวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ๑ คน และสาขาวิศวกรรมโยธา ๔ คน เป็นการใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสมหรือไม่

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกาศผลผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ตามประกาศ ที่ ๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีผู้คัดค้านผลการเลือกตั้งดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นยุติว่า กรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ในส่วนที่เป็นกรรมการสภาวิศวกรสมาชิกสามัญที่ได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๑๐ คน ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมโยธา จำนวน ๒ คน สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ คน สาขาวิศวกรรมเคมี จำนวน ๑ คน ส่วนกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ในส่วนที่เป็นกรรมการสภาวิศวกรสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมโยธา จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมเคมี จำนวน ๑ คน แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฝ่ายอ้างว่า เมื่อรวมจำนวนกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งดังกล่าวเข้ากับจำนวนกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว จะทำให้มีสัดส่วนกรรมการที่ไม่เหมาะสมกับสมาชิกสามัญจากสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ โดยสาขาวิศวกรรมโยธา ซึ่งมีสมาชิกสามัญจำนวน ๕๑,๐๐๐ คน จะมีกรรมการ ๗ คน สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ซึ่งมีสมาชิกสามัญจำนวน ๑,๔๒๐ คน จะมีกรรมการ ๑ คน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ซึ่งมีสมาชิกสามัญจำนวน ๓๒,๑๐๕ คน จะมีกรรมการ ๑ คน สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ซึ่งมีสมาชิกสามัญจำนวน ๔๘,๐๐๐ คน จะมีกรรมการ ๓ คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ซึ่งมีสมาชิกสามัญจำนวน ๑๘,๐๘๕ คน จะมีกรรมการ ๒ คน สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีสมาชิกสามัญจำนวน ๔,๐๐๐ คน จะมีกรรมการ ๓ คน และสาขาวิศวกรรมเคมี ซึ่งมีสมาชิกสามัญจำนวน ๓,๒๖๘ คน จะมีกรรมการ ๒ คน โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองฝ่ายเห็นว่าสัดส่วนกรรมการที่เหมาะสม คือ สาขาวิศวกรรมโยธา ต้องมีกรรมการจำนวน ๖ คน สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ต้องมีกรรมการจำนวน

๑ คน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ต้องมีกรรมการจำนวน ๔ คน สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ต้องมีกรรมการจำนวน ๕ คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ต้องมีกรรมการจำนวน ๒ คน สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ต้องมีกรรมการจำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมเคมี ต้องมีกรรมการจำนวน ๑ คน นั้น เห็นว่า เมื่อวิธีการได้มาซึ่งตัวแทนในคณะกรรมการสภาวิศวกรแบ่งออกเป็นสองวิธี คือ วิธีการเลือกตั้ง ซึ่งเลือกจากสมาชิกสามัญของแต่ละสาขาวิชาซีพีวิศวกรรมควบคุม และวิธีการแต่งตั้ง ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรี การได้มาซึ่งตัวแทนของสาขาวิชาซีพีวิศวกรรมควบคุมครบทุกสาขาและมีจำนวนเหมาะสมจึงต้องขึ้นอยู่กับการสมัครรับเลือกตั้งของสมาชิกสามัญในแต่ละสาขาวิชาซีพีวิศวกรรมควบคุมและการใช้สิทธิเลือกตั้งของสมาชิกด้วย เมื่อจำนวนกรรมการในส่วนที่เป็นกรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญที่มีได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา และในส่วนที่เป็นกรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา เป็นไปตามผลการเลือกตั้งตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) แล้ว กล่าวคือ สาขาวิศวกรรมโยธา รวมจำนวน ๓ คน สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ รวมจำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล รวมจำนวน ๑ คน สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า รวมจำนวน ๒ คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม รวมจำนวน ๒ คน สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม รวมจำนวน ๓ คน และสาขาวิศวกรรมเคมี รวมจำนวน ๒ คน ดังนั้น การกำหนดสัดส่วนกรรมการตามผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนกล่าวอ้างซึ่งต้องลดจำนวนกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งมาโดยชอบดังกล่าวลง ย่อมเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายไม่อาจกระทำได้ และเมื่อพิจารณาการแต่งตั้งกรรมการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวซึ่งมีผลทำให้จำนวนกรรมการในสาขาวิศวกรรมโยธาและสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับจำนวนสมาชิกสามัญในสาขาดังกล่าว มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่แต่งตั้งกรรมการในสภาวิศวกรตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) โดยแต่งตั้งจากสมาชิกวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ๑ คน และสาขาวิศวกรรมโยธา ๔ คน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิชาซีพีวิศวกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสมแล้ว ส่วนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนที่ว่า กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วิทยายนายสุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ เป็นบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และเป็นผู้ที่มีกรณีถูกร้องเรียนว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพด้วย ส่วนวิทยายนายณรงค์ ทักสนนิพันธ์ เป็นบุคคลที่มีอายุเกิน ๗๐ ปี บริบูรณ์ ต้องห้ามดำรงตำแหน่งตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่สั่งการไว้ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว๑๐๒ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น เห็นว่า เมื่อข้ออ้างในเรื่อง

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวมิใช่ลักษณะต้องห้ามของการเป็นกรรมการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันจะทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่อนุมัติให้แต่งตั้งบุคคลทั้งสองเป็นกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้เพียงว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่อนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอ ทำให้มีสัดส่วนกรรมการไม่ตรงตามความประสงค์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองคน แต่ไม่อาจรับฟังได้ว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่อนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่สอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑-๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ที่รับรองผลการเลือกนายกสภาวิศวกร และอุปนายกสภาวิศวกร คนที่หนึ่งและอุปนายกสภาวิศวกร คนที่สอง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ แล้วให้สภานายกพิเศษกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งและอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาวิศวกรคนที่สองตำแหน่งละหนึ่งคน ข้อ ๕ กำหนดว่า ในการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกร กรรมการแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและสมควรได้รับเลือกเป็นนายกสภาวิศวกร คนละหนึ่งชื่อ วรรคสอง กำหนดว่าการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเขียนชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ตนเสนอในบัตรลงคะแนนลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน กรรมการผู้ใดไม่ประสงค์จะเสนอชื่อ ให้เขียนข้อความที่แสดงความประสงค์ดังกล่าว ลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน... วรรคห้า กำหนดว่า ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองเป็นผู้ได้รับเลือก หากไม่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่ง ให้มีการเลือกใหม่เฉพาะผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดของลำดับแรก

/และให้...

และให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ตามวรรคสองในรอบนี้เป็นผู้ได้รับเลือก แต่ถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด... วรรคเจ็ดกำหนดว่า ถ้ามีผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว ไม่ว่าจะมีการแสดงความประสงค์ไม่เสนอชื่อด้วยหรือไม่ ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก และข้อ ๖ กำหนดว่า ในการเลือกอุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่งและอุปนายกสภาวิศวกรคนที่สอง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกาศผลการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ตามประกาศ ที่ ๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ และนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีมีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ อนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) จำนวน ๕ คน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอแล้ว คณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ ๗) ได้มีการประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งปรากฏตามรายงานการประชุมว่า มีกรรมการเข้าประชุมทั้งหมด ๑๙ คน ไม่มาประชุม ๑ คน โดยในระเบียบวาระที่ ๒ เป็นการเลือกนายกสภาวิศวกร อุปนายกสภาวิศวกร คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกร คนที่สอง ผลการนับคะแนนปรากฏว่าการเลือกนายกสภาวิศวกร นายสุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ ได้รับคะแนน ๑๐ เสียง ซึ่งเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นผู้ได้รับเลือก การเลือกอุปนายกสภาวิศวกร คนที่หนึ่ง นายปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธ์ ได้รับคะแนน ๑๐ เสียง ซึ่งเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นผู้ได้รับเลือก และการเลือกอุปนายกสภาวิศวกร คนที่สอง นายสฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ ได้รับคะแนนเสียง ๑๐ เสียง ซึ่งเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นผู้ได้รับเลือก กรณีจึงเห็นได้ว่าการเลือกนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกรดังกล่าวได้ดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดไว้แล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่าการดำเนินการเลือกนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกรดังกล่าวได้ดำเนินการมาโดยไม่ชอบ ประกอบกับการดำเนินการเลือกนายกสภาวิศวกรของคณะกรรมการสภาวิศวกรกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการจรรยาบรรณกรณีกล่าวหาว่ามีการประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นการดำเนินการคนละส่วนกัน ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบห้าคนที่ว่า หากนายสุชัชวีร์ ได้รับเลือกเป็นนายกสภาวิศวกรจะมีผลทำให้การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณกรณีที่นายสุชัชวีร์ ถูกร้องเรียนมีความไม่เป็นกลาง

/จึงไม่อาจ...

จึงไม่อาจรับฟังได้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑-๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ที่รับรองผลการเลือกนายกสภาวิศวกร และผลการเลือกอุปนายกสภาวิศวกร คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาวิศวกร คนที่สอง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี ทั้งสิบห้าคนฟังไม่ขึ้น

พิพากษายกฟ้อง

นางสาวศิริลดา ประสพทรัพย์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายสุรินทร์ ทองมา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นางสาวสุริยาภรณ์ โพธิ์อิม
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางเดือนรุ่ง สติത്യชัยวัฒนา

